

ת"פ 9807/07/13 - מדינת ישראל נגד יונס אלאטרש

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 9807-07-13
11 יוני 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יונס אלאטרש ת.ז. 037977154

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - קלייר

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - אבו עבד סמיר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום, בשני אישומים כמפורט:

ב- 29.6.13 סמוך לשעה 02:00 התפרץ עם אחר, שזהותו לא ידועה, לביתו של מר נחמיה קראוס, במושב משואות יצחק, בכך שפתחו חלון אחורי ונכנסו בעדו לבית כדי לגנוב.

במעמד המתואר לעיל התפרצו הנאשם והאחר לרכב השייך לנחמיה קראוס, בכך שפתחו הרכב באמצעות מפתח וגנבו את הרכב, בכך שהניעו אותו באמצעות המפתח ונהגו בו.

בהמשך ב- 30.6.13 בשעה 00:45, בכפר קאסם לא נענו השניים לקריאות שוטרים לעצור והכשילו שוטרים במילוי תפקידם, בכך שנסעו ברכב במהירות גבוהה, עקפו כלי רכב בכביש, עד שהגיעו לרחוב אלחליל בכפר קאסם ושם הנאשם ירד מהרכב ונמלט בריצה כשעל ידיו כפפות, אך נעצר לאחר מרדף רגלי. על פי ההסדר נדחה לקבלת תסקיר

עמוד 1

ללא הסכמה עונשית.

נתקבל תסקיר, ממנו עולה כי הנאשם בן 28, נשוי, אב לשני קטינים בני 2 ו-5, תושב שבט אלאטרש שבפזורה הבדואית. הוא השלים 12 שנות לימוד ומחזיק תעודת בגרות מלאה. כמו כן, התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא ביחידת הגששים ואף זכה בעיטור הצטיינות מהרמטכ"ל. לאחר שהשתחרר עבד כ-3 שנים באופן מסודר בתפקידי אבטחה בקו התפר, בהמשך עבד בשטיפת כלי רכב באופן לא מסודר. משנת 2001 ועד מעצרו עבד לסירוגין בקיוסק.

אביו שירת בצבא קבע כ-35 שנה עד לפטירתו בשנת 2006. יש לו סך הכל 15 אחים ולדבריו תפקודם נורמטיבי ותקין, ללא מעורבות בפלילים.

שירות המבחן התרשמו כי הוא בעל יכולת וירבולית וקוגניטיבית תקינה, מגלה יכולת תפקודית טובה, מסוגל להיענות לסמכות חיצונית ולבצע המוטל עליו, אך התרשמו שלאחר שעבודתו בחב' האבטחה הופסקה, חלה נסיגה והוא התקשה להשתלב באופן מסודר בעבודה המתאימה לו. הם התרשמו מפער משמעותי בין היכולת שלו לבין האופן שבו תפקד בטרם נעצר.

הנאשם מודה ולוקח אחריות, לדבריו, פרץ וגנב את המפתחות לרכב ותכננו בלילה שלאחר מכן למכור את הרכב בכפר קאסם וכי את העבירות ביצע כדי להרוויח כסף בשל מצבו הכלכלי הקשה וחובותיו. הם התרשמו כי כיום מבין את חומרת המעשים והתרשמו כי ההליך המשפטי היווה גורם מציב גבולות.

הנאשם ערך ניסיון לשתף באופן כן והתרשמו כי הוא מצטער, אולם הוא שלל נזקקות טיפולית ולכן לא באו בהמלצה טיפולית, שכן זו דורשת הכרה בקיום בעייתיות ומוטיבציה להשתלב בטיפול, אך אלו לא מצויים בשלב זה של חייו, ולכן בשל חומרת העבירות ממליצים להטיל עליו מאסר בעבודות שירות לצורך הטלת גבולות ברורים להתנהגותו.

התביעה עותרת למאסר שירוצה בכלא וטוענת למתחם העונשי הנע בין שנה לשנתיים בעבירת ההתפרצות ואשר לא יפחת סה"כ מ-24 חודשים בגין עבירת גניבת הרכב.

מפנה לרע"פ 377/13 מוחמד טקאטקה נ' מדינת ישראל, שם בית משפט שלום גזר 7 חודשי מאסר, מאסר מותנה, פסילה וקנס בסך של 2000 ₪ בגין סיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע והכשלת שוטר, לאחר שקבע מתחם עונשי הנע בין 8 ל-14 חודשי מאסר. ערעור לבית משפט מחוזי נדחה. בית משפט עליון כב' השופט פוגלמן דחה הבקשה וסיכם כי אפילו אם נפלה שגגה באופן שבו ערכאה דיונית קבעה את המתחם, שכן התייחס לפסיקה שעניינה גניבת רכב ולא סיוע לגניבת רכב, אין בכך להצדיק התערבות בעונש שהוטל, שכן בית משפט שלום לא החמיר עמו על רקע אופי העבירה ונסיבות ביצוע אל מול נסיבותיו האישיות וגם בית משפט מחו לא מצא מקום להתערב, בעיקר לאחר שהמבקש זלזל באפשרות של הליך טיפולי ולכן אין המלצה טפולית וכן כי חרף גילו הצעיר נרשמה לחובתו הרשעה בעבירות נוספות.

כמו כן, התביעה הפנתה למתחם העונשי שנקבע על ידי כב' השופטת שלו בת.פ. 32429-04-13, שם גזר דין ל-52 חודשי מאסר בגין 5 אישומים וכן ת.פ. 43249-06-13 ואח', בית משפט שלום אילת, מדינת ישראל נ' אבי יצחק, למתחם העונשי שקבע כב' השופט טופף הנע בין מאסר בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, שם גזר דינו של

הנאשם בגין התפרצות לרכב, גניבה מרכב, התפרצות לדירה בצוותא חדא וגניבה מתוכה, קשירת קשר לביצוע פשע, היזק לרכוש בזדון החזקת כלי פריצה, ל- 20 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, פיצוי וקנס כספי.

הסניגור שלח לאחר הדיון טענות שלטעמו רלבנטיות לצורך קביעת המתחם העונשי. לטענתו מדובר באירוע אחד ויש להביא בחשבון העובדה שלא מדובר בהתארגנות מוקדמת, בתחכום ובתעוזה או שיטה מיוחדת. כמו כן, טוען שלא הנאשם נהג ברכב הגנוב, אלא האחר שלא אותר. לגירסת הנאשם, לא הוא יזם העבירות, אלא אותו אחר. הוא מפנה לת.פ. 7270-07-12 שלום באר שבע, **מדינת ישראל נ' אלעביד**, שם נדון נאשם בגין התפרצות ונקבע שהמתחם העונשי ההולם ב- 5 ל- 18 חודשי מאסר וכן לת.פ. 54615-10-12 שלום באר שבע, **מדינת ישראל נ' ווקנין**, שם נקבע מתחם עונשי הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 20, וזאת בגין התפרצות וגניבת כספת על כל תכולתה ולכן, טוען למתחם הנע בין 4 ל- 15 חודשים ואף מפנה ל- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות שהוטלו על נאשם בת.פ. שלום באר שבע 60477-05-13 **מדינת ישראל נ' אלאטרש**, ב- 1.4.14 בגין עבירות של סיוע להתפרצות וגניבה ושיבוש הליכי חקירה. עתירתו הינה להסתפק במאסר בעבודות שירות כהמלצת שירות המבחן ולאחר שהממונה ימציא חוות דעת כי כשיר לכך.

באשר למתחם העונשי כיום המדיניות העונשית הינה להחמיר בעונשיהם של אלו העושים ברכוש הזולת כבשלהם .

תחושת חוסר האונים של הציבור, שרכושו הפך הפקר , אובדן האימון הבסיסי של האזרח ביכולת של הרשויות ליתן לו הגנה על רכושו אותו אסף בעמל רב במשך שנים, ריבוי ההתפרצויות לדירות וגניבות מתוכן וכן גניבת כלי רכב, שהוליד הצורך להוסיף עוד ועוד אמצעי מיגון כדי לרכוש מעט ביטחון - כל אלו ועוד מחזקים הצורך להרחיק מפגעים אלה מן החברה ולנעול אותם מאחורי סורג ובריה כדי להגן על החברה מפניהם ולכן יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של העבריין, קשות כפי שתהיינה.

ביולי 2012 נכנס לתוקפו התיקון לחוק העונשין בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

בבוא ביהמ"ש לגזור הדין עליו להטיל עונש שיהיה בו להלום חומרת העבירות ונסיבותיהן. התחשבות לקולא תהא רק בשל סיכויי שיקום אם יש הצדקה לחרוג מהעונש הראוי וההולם בדרך כלל.

העונש ההולם לעבירת התפרצות אחת לדירה וגניבה מתוכה הינו מאסר לתקופה שלא תפחת משנה- שנה וחצי, מתחם שאושר על ידי בית משפט מחוזי באר שבע, במסגרת עפ"ג 58821-05-13 **אבו אמיר נ' מדינת ישראל** , מיום 2.10.13. ובמקרה שנסיבותיו חמורות או אם קיים חשש ממשי להישנות עבירה זו בעתיד- אף מאסר ארוך מזה.

באשר למתחם העונשי בגין עבירה של גניבת רכב:

כבר לפני שנים, בע"פ 5128/97 **עלא מנסור נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) מיום 1.6.98, נאמר:

"העבירות מן הסוג הזה הינן בבחינה רעה חולה שפגיעתן היום יומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת, אלא שהקלות הרבה שניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות בצע."

ברע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נגד מ'י נקבע כי :

"אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו , רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר , במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו ."

בעפ"ג 30792-08-12 **מדינת ישראל נ' אבו גנאם**, באותו ענין המשיב הורשע בעבירה של גניבת רכב, חבלה בזדון לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בפסילה, והיו תלויים נגדו שני מאסרים מותנים של שנה ושל - 6 חודשים, ובית משפט הסתפק ב- 11 חודשי מאסר תוך שהפעיל בחופף המאסרים המותנים, באופן שיחדיו יצטברו ל- 23 חודשי מאסר. הוגש ערעור ונטען כי גזר הדין של 23 חודשים בפועל אינו משקף את חומרת העבירות. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור וציין כי הרושם הינו שהוא איננו מפיק לקח ולא ניתן לסמוך על דבריו באשר לשינוי שערך באורח חייו. לא מצאו שינוי נסיבות, למעט העובדה שהוא התחתן וכי לא הפנים ולא שינה דבר באורח חייו ולכן לא ראוי להתחשבות נוספת. למרות זאת, בהיותם ערכאת ערעור שאיננה ממצה הדין הסתפקו ב- 20 חודשי במקום 11 ולא התערבו באשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים, לכן סה"כ נגזר דינו - 32 חודשי מאסר ופסילה למשך 18 חודשים.

ברע"פ תל- אביב יפו 70034/08 **מדינת ישראל נ' עבדללה עייש**, המשיב הורשע בעבירה של גניבת רכב, בית משפט הסתפק ב- 8 חודשי מאסר, מתוכם חודשיים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי. באותו מועד ריצה מאסר אחר ולכן בית משפט הורה כי רק חודש אחד יצטבר ובית משפט מחוזי ציין כי לא יכול להיות ספק בכך שערעור המדינה בדין יסודו ובית המשפט מפנה לדברי בית המשפט העליון :

"עבירות מן הסוג הזה הינם בבחינת "רעה חולה" שפגיעתם היום יומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל , התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת אלא שהקלות הרבה שבה ניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עברניים לשלוח ידם בעבריינות כזאת למען תאבת בצע". (ראה ע"פ 5128/97 עלא מנסור נ' מדינת ישראל, ע"פ 1194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל ועוד).

באותו ענין המשיב היה אב ל- 5 ובית משפט ציין כי בשל כך היה עליו לתת הדעת לפני ביצוע העבירה ולא בטעונום לעונש , אולם בהתחשב בכך שערכאת הערעור אינו ממצה את הדין העמידו את תקופת המאסר בפועל על 14 חודשים בלבד.

מהאמור עולה , כי בגין עבירה של גניבת רכב העונש הראוי הינו מאסר בפועל והמתחם ההולם הינו מאסר לתקופה שבין 12 - 24 חודשים ועד 36 חודשי מאסר, בהצטבר עבירות נלוות.

במקרה שבפני כאמור מדובר בהתפרצות לדירה בצוותא חדא במהלכה נגנבו מפתחות רכב בהם עשו שימוש לצורך התפרצות לרכב וגניבתו, במטרה למכור אותו תמורת בצע כסף. זאת בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. למזלו הרע של הנאשם הוא נתפס, בעוד האחר, שזהותו לא ידועה, נמלט.

העבירות אם כן נעברו בנסיבות מחמירות, יחד עם עבירה נלווית של הכשלת שוטר שהתבטא בניסיון להימלט מפני השוטרים ולכן בגין שני האישומים בהם הודה , אפילו אתייחס אליהם כאל מסכת עובדתית אחת, תוך החפפת המאסרים,

המתחם העונשי הראוי הינו מאסר שלא יפחת מתקופה של שנתיים, מה עוד שהנאשם אינו מכיר בנזקקות הטפולית הברורה שלו ולכן אין המלצה טיפולית. למרות זאת, בשל עברו הנקי, הודייתו, נסיבותיו האישיות והמלצת שירות המבחן, משיקולי שיקום, אפחית במידת מה מרף המינימום.

לאור כל האמור, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן :

1. מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים.

2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירות בהן הורשע.

3. פיצוי למתלונן נחמיה קראוס, ממושב משואות יצחק, בסך 3000 ₪.

הפיצוי ישולם ב- 3 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10 לחודש השני ממועד שחרורו מן הכלא.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ד, 11/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 5

אני מורה על עיכוב ביצוע המאסר בלבד ובתנאים כדלקמן :

1. עיכוב יציאה מן הארץ.

2 הפקדון שהופקד בסך של 8,000 ₪, יעמוד להבטיח התייצבותו לדיון בערעור וכן לריצוי המאסר, במידה והערעור ידחה.

3. ערביות שניתנו אף הם יבטיחו עמידתו בתנאים אלה.

העיכוב למשך 45 יום בלבד.

במידה ולא יוגש ערעור, עליו להתייצב לצורך נשיאה במאסר ביום 3.8.14 שעה 8:00, במועד זה יהיה עליו להתייצב במחלקת קליטה והצבה שב"ס, באר שבע.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ד, 11/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה